

רעפ 65550-01-25 - מוחמד סואעד נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 65550-01-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקשים: 1. מוחמד סואעד
2. מחמוד סואעד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"א 75649-12-24
מיום 21.1.2025 שניתן על ידי השופט ש' בנג'ו

בשם המבקשים:
החלטה

1. בשנת 2013 הוגש נגד המבקשים כתב אישום, וביום 22.9.2016 הם הורשעו בביצוע עבודות הטעונות היתר ללא היתר ושימוש במבנים ללא היתר לפי סעיף 204(א) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק), כנוסחו לפני תיקון 116. בגין הרשעתם, נגזרו עליהם עונשי מאסר מותנה לצד ענישה נלווית. כמו כן, ביחס למבנים מושא כתב האישום ניתנו צווי הריסה ואיסור שימוש שתוקפם יחול מיום 1.6.2019, כשנתיים וחצי מיום מתן גזר הדין, אלא אם יתקבל היתר בנייה כדין. ערעור המבקשים נדחה, והצווים הפכו חלוטים וסופיים לאחר שבקשת רשות ערעור נדחתה גם היא (רע"פ 6954/17 סוואעד נ' מדינת ישראל (26.12.2017)).

2. בחלוף מספר שנים, המבקשים הגישו עתירה מנהלית שבה נטען בתמצית, כי באוגוסט 2019 פנתה אליהם חברת "חוצה ישראל" לשם פינוי המבנים וקבלת דיוור חלופי במקומם. במסגרת העתירה, לצורך בחינת בקשה לעיכוב ביצוע, המבקשים הופנו לבית משפט השלום אשר הורה על הטלת הצווים כאמור. בית משפט השלום דחה את הבקשה תוך שנקבע כי המבקשים לא עמדו בנטל להוכיח קיומו של היתר בניה בהישג יד כנדרש בבקשות אלו, משנקבע כי אין ב"הבטחה השלטונית" שניתנה להם בכדי ללמד על אופק תכנוני כאמור, ובנוסף, הודגש כי הצווים עוכבו מלכתחילה למשך כשנתיים וחצי וכי הצעת חברת "חוצה ישראל" ניתנה רק לאחר כניסתם לתוקף. ערעור המבקשים לבית המשפט המחוזי נדחה אף הוא, בין היתר נוכח חוסר ניקיון כפיהם, השיהוי הניכר בהגשת הבקשה ומאחר שהמבקשים לא הוכיחו קיומה של "הבטחה שלטונית" כנדרש.

3. מכאן הבקשה שלפניי, בה המבקשים עותרים לעיכוב ביצועם של הצווים תוך שהם שבים על טענותיהם בדבר "הבטחה שלטונית" שניתנה להם מטעם חברת "חוצה ישראל", בגינה נטען כי נמנעו מלנקוט בהליכי תכנון להסדרת ייעוד המקרקעין.

4. דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לעיוות דין או אי-צדק (רע"פ 33401-12-24 הואשלה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (15.12.2024)). עניינם של המבקשים אינו נכלל בגדר מקרים אלו, והוא נסוב כל כולו על עניינם הפרטני.

כלל הוא שצו הריסה יבוצע במועדו, למעט במקרים חריגים בלבד (רע"פ 624/24 גולדרינג נ' גולדרינג, פסקה 5 (6.5.2024)). המבקשים ובא-כוחם תולים את יהבם על קיומה של "הבטחה שלטונית" לכאורית לשם עיכוב ביצוע הצווים, אך משלא הוכיחו כי קיים אופק תכנוני המצדיק מתן עיכוב ביצוע כנדרש, די בכך בכדי לדחות את הבקשה.

5. יתר על כן, גם לטענת המבקשים, חברת "חוצה ישראל", פנתה אליהם בשנת 2019, כחודשיים ימים לאחר כניסתם לתוקף של הצווים. צווים אלו לא בוצעו במועדם, והמבקשים אף לא סיפקו הסבר מניח את הדעת מדוע קפאו על שמריהם ולא פעלו לעכב את ביצוע הצווים בהליכים המשפטיים המתאימים. כעת, למעלה מחמש שנים מאז המועד בו היה עליהם לבצע את הצווים, המבקשים עותרים לעיכובם תוך שהם מפרים אותם ביודעין. בנסיבות אלו, ומשהמבקשים עושים לעצמם דין עצמי, אין הם יכולים להלין על עיוות דין.

אשר על כן, הבקשה נדחית, וממילא מתייתרת הבקשה למתן צו ארעי.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשפ"ה (27 ינואר 2025).

יוסף אלרון
שופט